

NOTAT

Finanstilsynet

12. maj 2015

J.nr. 521-0004

/

Løbetid

Løbetid for særlige eksponeringer under IRB-metoden

Institutter, der har tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og CF for erhvervs-, institut- og statseksponeringer, skal ligeledes beregne løbetiden for hver eksponering inden for disse kategorier, jf. artikel 162 i CRR.

Der har i EBAs Q&A system været rejst to spørgsmål (Q&A 686 & 687), som er særlig relevante i forhold til institutternes opgørelse af løbetid. Tilsynet finder derfor, at det er relevant, at tilsynet præciserer sin fortolkning af bestemmelserne til opgørelse af løbetid for en række eksponeringer både i forhold til søjle 1 og søjle 2.

1. Søjle 1

Tilsynet er opmærksom på forekomsten af eksponeringer, som formelt udløber på et givent tidspunkt, men hvor hovedreglen er, at disse eksponeringer uden videre genbevilges, hvilket betyder, at den reelle løbetid er længere end den kontraktlige løbetid.

Som følge af svarene på Q&A 686 & 687 skal institutter i søjle 1 dog alene tage udgangspunkt i den kontraktlige løbetid for sådanne eksponeringer i forbindelse med opgørelsen af løbetiden under artikel 162, stk. 2, i CRR og dermed ikke tage højde for, at den reelle løbetid er længere.

Tilsynet vurderer endvidere, at svarene på de to Q&As indebærer, at for eksponeringer, hvor der er fastsat et tidspunkt for genforhandling med modparten, som ligeledes indebærer en mulighed for instituttet for at opsige eksponeringen, skal instituttet alene tage udgangspunkt i løbetiden frem til tidspunktet for genforhandling i forbindelse med opgørelsen af løbetiden under artikel 162, stk. 2, i CRR.

Det fremgår af artikel 162, stk. 2, litra a), i CRR, at løbetiden for instrumenter, hvor de fremtidige betalingsstrømme er kendte, skal beregnes efter formlen angivet i litra a).

Det er tilsynets opfattelse, at har instituttet en opsigelsesrettighed i form af klausuler i kontrakten, der medfører visse forpligtelser for modparten (covenants), og der i øvrigt ikke er fastsat et udløbstidspunkt eller et tidspunkt for genforhandling i kontrakten, jf. beskrivelsen ovenfor, bevirker dette, at de fremtidige betalingsstrømme for den pågældende eksponering ikke er kendte, og at løbetiden derfor ikke kan beregnes efter formlen angivet i artikel 162, stk. 2, litra a), i CRR.

Det er på denne baggrund tilsynets opfattelse, at løbetiden for sådanne eksponeringer skal beregnes i henhold til artikel 162, stk. 2, litra f), i CRR. Det fremgår heraf, at: "For andre instrumenter end dem, der er nævnt i dette stykke, eller hvis instituttet ikke er i stand til at beregne løbetiden som anført i litra a), fastsættes løbetiden til det maksimale resterende periode (målt i år), som låntageren har fået til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser. Løbetiden skal være på mindst 1 år."

Det er tilsynets opfattelse, at den maksimale resterende periode, som låntageren har mulighed for at udnytte til at indfri alle sine kontraktlige forpligtelser, er eksponeringens tilbageværende del af den initialt aftalte løbetid. Den længst mulige tid, før låntageren skal opfylde sine forpligtelser, eller den maksimale resterende periode er efter tilsynets opfattelse den resterende del af den initialt aftalte løbetid, hvor der ikke tages højde for opsigelsesrettigheder, medmindre dette vedrører et fastsat tidspunkt for genforhandling, jf. afsnittet om genforhandling.

For så vidt angår eksponeringer, der ikke har en initial bestemt løbetid, er det ligeledes tilsynets opfattelse, at løbetiden ikke kan beregnes efter formlen angivet i artikel 162, stk. 2, litra a), i CRR, da eksponeringens udløbsdato ikke er kendt, og det derfor ikke er muligt at opstille et tilbagebetalingsforløb.

Eksponeringer uden en initial bestemt løbetid skal derfor beregnes i henhold til artikel 162, stk. 2, litra f), i CRR. Da løbetiden for eksponeringer uden nogen initialt bestemt løbetid ikke er kendt, er det tilsynets opfattelse, at løbetiden skal fastsættes til den maksimale værdi, som er 5 år.

For disse eksponeringer er det ligeledes muligt at tage højde for et eventuelt fastsat tidspunkt for genforhandling, jf. afsnittet om genforhandling.

2. Søjle 2

Tilsynet vurderer, at den anvendte tilgang under søjle 1, som er en følge af svarene på Q&A 686 & 687, kan medføre, at der for visse eksponeringer fastsættes en for kort løbetid, og dermed undervurderes risikoen for disse eksponeringer i søjle 1.

Som beskrevet oven for er tilsynet opmærksom på forekomsten af eksponeringer, som formelt udløber på et givent tidspunkt, men hvor hovedreglen er, at disse eksponeringer uden videre genbevilges, hvilket betyder, at den reelle løbetid er længere end den kontraktlige løbetid.

Det er ligeledes tilsynets opfattelse, at et institut i forbindelse med en genforhandling, som indebærer en mulighed for instituttet for at opsigse eksponeringen, i mange tilfælde ikke vil udnytte opsigelsesmuligheden.

Tilsynet vurderer derfor, at det i søjle 2 kan være nødvendigt at tage højde for, at den reelle løbetid for disse eksponeringer kan være længere end opgjort under søjle 1. Tilsynet vurderer dog i den forbindelse, at der bør sondres mellem eksponeringer til kreditværdige kunder og eksponeringer til mindre kreditværdige kunder.

For mindre kreditværdige kunder vil det i mange tilfælde ikke være muligt for instituttet at undlade at forny aftalen eller at udnytte opsigelsesmuligheden ved genforhandling uden også at realisere et tab.

Tilsynet vurderer derfor, at instituttet i søjle 2 skal forholde sig til, om det er nødvendigt at fastsætte et tillæg svarende til anvendelse af den maksimale løbetid på fem år for mindre kreditværdige kunder.

For kreditværdige kunder vil et institut formentlig ikke ønske at udnytte sin opsigelsesmulighed i forbindelse med en genforhandling eller udløb af kontrakten. Tilsynet vurderer derfor, at instituttet i søjle 2 skal forholde sig til, om det er relevant at fastsætte løbetiden til den resterende del af den initialt aftalte løbetid, hvor der ikke tages højde for opsigelsesmuligheden. For eksponeringer uden en initialt fastsat løbetid fastsættes løbetiden til de maksimale 5 år.

Tilsynet vurderer dog, at et institut for kreditværdige kunder kan tage højde for opsigelsesmuligheden, hvis instituttet kan dokumentere, at opsigelsesmuligheden anvendes aktivt. Ved aktiv anvendelse forstår tilsynet, at det dokumenteres, at opsigelsesmuligheden anvendes i væsentligt omfang over en længere periode.

Tilsynet vil i det løbende tilsyn på baggrund af en konkret og individuel vurdering i de enkelte institutter vurdere, om instituttet i søjle 2 har taget højde for risikoen forbundet med disse eksponeringer. I vurderingen vil tilsynet også tage højde for andre søjle 2 tillæg, som instituttet eventuelt har foretaget for disse eksponeringer.

Fast løbetid på 2,5 år

Det fremgår af artikel 162, stk. 4, i CRR, at et IRB institut med tilladelse til at anvende egne estimater for LGD og CF for visse erhvervseksponeringer kan

vælge at fastsætte løbetiden til 2,5 år i stedet for at opgøre løbetiden i overensstemmelse med artikel 162, stk. 2, i CRR.

Tilsynet er opmærksom på, at en række erhvervsekspone-
ringer generelt har en længere løbetid end 2,5 år – det gælder ikke mindst erhvervsekspone-
ringer i realkreditinstitutterne. Tilsynet vurderer ikke, at det vil afspejle den reel-
le risiko, hvis institutterne på baggrund af bestemmelsen i CRR konsekvent
fastsætter løbetiden til 2,5 år.

Tilsynet forventer derfor som hovedregel, at institutter for erhvervsekspone-
ringer med en reel løbetid over 2,5 år ikke benytter muligheden for at fast-
sætte løbetiden til 2,5 år, men i stedet fastsætter løbetiden i overensstem-
melse med artikel 162, stk. 2, i CRR.

Såfremt et institut alligevel skulle vælge at fastsætte løbetiden til 2,5 år, for-
venter tilsynet, at instituttet i søjle 2 forholder sig til, om søjle 1 opgørelsen
undervurderer den reelle risiko, og såfremt det er tilfældet fastsætter et til-
læg, der tager højde for dette

Tilsynet vil i det løbende tilsyn på baggrund af en konkret og individuel vur-
dering i de enkelte institutter vurdere, om instituttet i søjle 2 har taget højde
for denne risiko, såfremt instituttet generelt fastsætter løbetiden til 2,5 år i
søjle 1. I vurderingen vil tilsynet også tage højde for andre søjle 2 tillæg,
som instituttet eventuelt har foretaget for disse ekspone-
ringer.